

Spauda ir informacija

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas
PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 112/16
2016 m. spalio 19 d., Liuksemburgas

Sprendimas byloje C-582/14
Patrick Breyer / Bundesrepublik Deutschland

Interneto portalo administratorius gali turėti teisėtų interesų saugoti tam tikrus lankytojų asmens duomenis, siekdamas gintis nuo kibernetinių atakų

Lankytojo dinaminis interneto protokolo adresas portalo administratoriaus atžvilgiu yra asmens duomenys, jeigu šis administratorius turi teisėtų priemonių tokio lankytojo tapatybei nustatyti, remdamasis papildoma informacija, kurios turi lankytojo interneto prieigos teikėjas

Patrick Breyer Vokietijos teismuose skundžia tai, kad Vokietijos federalinių tarnybų interneto portalai, kuriuose jis lankosi, įrašo ir saugo jo interneto protokolo adresus (toliau – IP adresai)¹. Šios tarnybos įrašo ir saugo apsilankymo laiką ir lankytojų IP adresus, kad galėtų apsisaugoti nuo kibernetinių atakų ir suteikti galimybę vykdyti baudžiamąjį persekiojimą.

Bundesgerichtshof (Federalinis Aukščiausiasis Teismas, Vokietija) kreipėsi į Teisingumo Teismą siekdamas išsiaiškinti, ar dinaminis IP adresas interneto portalo administratoriaus atžvilgiu taip pat yra asmens duomenys ir dėl to jam taikoma tokiems duomenims numatyta apsauga. Dinaminis IP adresas yra IP adresas, kintantis kaskart jungiantis prie interneto. Kitaip nei statiniai IP adresai, dinaminiai IP adresai neleidžia pasitelkti viešai prieinamų rinkmenų ir taip susieti konkretaus kompiuterio su fizine prieiga prie tinklo, kurią naudoja interneto prieigos teikėjas. Taigi tik P. Breyer interneto prieigos teikėjas turi papildomos informacijos, būtinos jo tapatybei nustatyti.

Bundesgerichtshof taip pat siekia išsiaiškinti, ar interneto portalo administratorius turi bent iš principo turėti galimybę rinkti ir vėliau panaudoti lankytojų asmens duomenis tam, kad užtikrintų bendrą savo portalo veikimą. Šiuo klausimu jis pažymi, kad Vokietijos doktrinoje Vokietijos teisės aktai šioje srityje dažniausiai aiškinami taip, kad šie duomenys turi būti ištrinti pasibaigus prisijungimo operacijai, jei jie nėra būtini siekiant, kad naudotojas atsiskaitytų už paslaugą.

Šios dienos sprendime Teisingumo Teismas pirmiausia atsako, kad dinaminis interneto protokolo adresas, kurį „elektroninių paslaugų teikėjas“ (t. y. interneto portalo administratorius, šiuo atveju Vokietijos federalinės tarnybos) išsaugo asmeniui apsilankius viešai prieinamame jo interneto portale, šio paslaugų teikėjo atžvilgiu yra asmens duomenys², jei jis turi teisėtų priemonių lankytojo tapatybei nustatyti, remdamasis papildoma informacija, kurios turi šio lankytojo interneto prieigos teikėjas.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymi, kad Vokietijoje tikriausiai yra teisėtų būdų, kaip elektroninių paslaugų teikėjas³ visų pirma kibernetinių atakų atvejais gali kreiptis į kompetentingą instituciją, kad ši imtųsi veiksmų, reikalingų tokiai informacijai gauti iš interneto prieigos teikėjo ir pradėti baudžiamąjį persekiojimą.

¹ IP adresai yra skaitmenų sekos, priskiriamos prie interneto prijungtiems kompiuteriams, kad būtų sudaryta galimybė jais keistis duomenimis šiame tinkle. Atsivertus interneto puslapį, kompiuterio, kuriuo naudojama, IP adresas perduodamas į serverį, kuriame išsaugotas prašomas puslapis. Tai būtina tam, kad duomenys būtų perduodami teisingam gavėjui.

² Kaip jie suprantami pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355).

³ Dėl nagrinėjamo atvejo, kai nagrinėjamus portalus administruoja Vokietijos federalinės tarnybos, Teisingumo Teismas pažymi, kad Vokietijos federalinės tarnybos, nepaisant to, kad yra valdžios institucijos, veikia kaip privatūs asmenys.

Antra, Teisingumo Teismas atsako, kad pagal Sąjungos teisę⁴ draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias elektroninių paslaugų teikėjas gali rinkti ir panaudoti šių paslaugų naudotojo asmens duomenis be jo sutikimo tik tiek, kiek toks rinkimas ir panaudojimas būtinas siekiant leisti tam naudotojui pasinaudoti konkrečia paslauga ir atsiskaityti už ją, ir pagal kurias tikslas užtikrinti bendrą tokių paslaugų veikimą negali pateisinti duomenų naudojimo pasibaigus konkrečiai naudojimosi paslaugomis operacijai.

Teisingumo Teismas primena, kad pagal Sąjungos teisę asmens duomenų tvarkymas yra teisėtas, be kita ko, jei tvarkyti reikia dėl teisėtų interesų, kurių siekia duomenų valdytojas arba trečioji šalis (šalys), kurioms atskleidžiami duomenys, su sąlyga, kad atitinkamo asmens interesai arba jo pagrindinės teisės ir laisvės nėra viršesnės už šiuos interesus.

Vokietijos teisės nuostatomis, kaip jos dažniausiai aiškinamos doktrinoje, susiaurinama šio principo apimtis, nes pagal jas atmetama galimybė, kad tikslas užtikrinti bendrą elektroninių paslaugų veikimą gali būti palygintas su lankytojų interesais arba pagrindinėmis teisėmis ir laisvėmis.

Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas pabrėžia, jog elektronines paslaugas teikiančios Vokietijos federalinės tarnybos gali turėti teisėtų interesų užtikrinti, kad, pasibaigus konkrečiai prisijungimo prie jų viešai prieinamų interneto portalų operacijai, šie portalai ir toliau veiks.

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

---

⁴ T. y. Direktyvą 95/46.